# GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 7.

W Srodę Dnia 23 Stycznia 1805.

*Z Wiednia d. 16. Stycznia.*

J. C. Kr. Apoſt. Mość przez nayłaskawszy wzgląd na położone w Monarchii zasługi i dawność familii raczył miniſtra ſtanu i konferencyynego, kawalera złotego Runa, hrabiego Rzeszy Trautmansdorfa z całem iego potomſtwem do godności Xiążąt rzeskich wynieść.

Sprzedane przez Xcia de Ligne panuiącemu Xciu Eſterhazemu de Galanta hrabſtwo Edelſtetten raczył J. C. K. Mość zamienić nayłaskawiey na rzesko Xiążęce hrabſtwo.

J. C. K. Mość raczył nadwornego taxatora Karola Dilg, przez wzgląd na dawną iego i czynną służbę godnością aktualnego nadwornego radcy nayłaskawiey zaszczycić.

Dyrekcya tuteyszego inſtytutu ubogich, która co mieſiąc ogłasza mieszkańcom Wiednia, iako dobroczyńcom tego inſtytutu, przychody i wydatki, ogłoſiła teraz całoroczny rachunek, z którego pokazuie ſię, iż w roku przeszłym od 1 Liſtopada 1803 do tegoż dnia 1804 zebrano w różnych parafiiach w mieście i po przedmieściach 54,901 ryń. 38 kr. do inſtytutu weszło wproſt 58,760 ryń. 57 kr. w iałmużnach dla pewnego gatunku ubogich 15,801 ryń. 5 kr. ogołem 129,463 ryń. 40 kr. Z przeszłego roku zoſtało ſię w kaſſie 136,426 ryń. 54 kr. Z tych pieniędzy rozdano pomiędzy 5313 inſtytutowych ubogich 119,934 ryń. 31 kr. a pomiędzy innych ubogich i podupadłe osoby 17,248 ryń. 5 kr. Z naywiększym uczuciem widzieć ſię daie z tego rachunku, że J. C. K. Mość był znowu naywiększym dobroczyńcą inſtytutu, gdyż w Grudniu 1803 kazał mu na drzewo i inne potrzeby 4000 ryń. a w Czerwcu 1804 z powodu szczęśliwego rozwiązania Nayiaśnieyszey Cesarzowey Jmć znowu 4000 ryń. wyliczyć. Xżę Albert Sasko-Cieszyński dał inſtytutowi 3000 ryń. a inne dobroczynne osoby znacznie go także udarowały. Teraz ma inſtytut kapitału 666,430 ryń. 51 kr. przez co będzie mogł więcey ubogich w tym roku wspomodz.

*Z Paryża d. 2. Stycznia.*

Onegday udali ſię z rozkazu Cesarza miniſter wewnętrzny P. Champagny i radcy ſtanu Regnaud i Lacnée, iako mowcy rządowi, do ciała prawodawczego, w którym czytał P. Champagny naſtępuiący hiſtoryczny obraz teraźnieyszego położenia Francyi:

" Wewnętrzny ſtan Francyi ieſt taki, iaki był w nayspokoynieyszych czasach: nie masz żadnego poruszenia, któreby zagrażało publiczney spokoyności; żadney zbrodni, któraby ieszcze miała z rewolucyą związek; wszędzie

okazują ſię użyteczne przedſięwzięcia i polepszenie publiczney i prywatney własności, wzroſt zaufania i bezpieczeńſtwa. Rozczen mniemań iuż więcey nie porusza umysłami; czucie powszechnego intereſſu, i lepiey zrozumiane i wyiaśnione zasady towarzyskiego porządku przywiązały wszyſtkie serca do publicznego dobra. To głoszą wszyscy zarządzaiący; o tem przekonał ſię Cesarz w wszyſtkich departamentach, przez które przeieżdżał; to świeżo dowiedzione zoſtało w naywidocznieyszym sposobie. Wszyſtkie armiie zobaczyły ſię na raz opuszczone od swoich jenerałow, korpusy od swoich dowodzcow: trybunały były na czas nieiaki pozbawione pierwszych swoich urzędnikow, kościoły swoich zwierzchnikow; miaſta i okolice były razem z tego wszyſtkiego ogołocone co ſtanowi siłę i działa na umysły; wszędzie był lud samemu sobie zoſtawiony, a wszędzie okazał tęnżę lud przywiązanie do porządku i uſtaw. — W tymżę czaſie przeieżdżał Papież przez Francyą. Od brzegow Po aż do brzegow Sekwany, wszędzie większość Francuzow, przywiązanych do dawney nauki, oddawała mu przez miłość i uszanowanie religiyny hołd, widząc wspolnego oyca i środek powszechney wiary w tym mężu, którego cała Europa iako monarchę poważa, a którego pobożność i cnoty na tron wyniosły. — Uknowany przez nieubłaganego nieprzyiaciela zamach, miał znowu wtrącić Francyą w przepaść domowey woyny i nieładu. Przy odkryciu tego okropnego zamachu cała poruszyła ſię Francya; złe przytłumione obawy na nowo ſię obudziły, i we wszyſtkich umysłach odezwały ſię zasady, które były zasadami wszyſtkich mędrcow i zawsze naszemi, nim błąd i słabość omamiły umysły, i nim niegodziwe intrygi obłąkały publiczne mniemanie. Doświadczono, że podzielona władza nie ma iednoſtayności, ani ſiły; poſtrzeżono, że udzielona na czas nieiaki ieſt niedoſtateczna i nie pozwala ani długich prac, ani trudnić ſię dalekiemi widokami; dożywotnia zaś wątleie razem z ſiłami piaſtuiącego ią i same tylko widoki niezgody i bezrządu zapowiada; poſtrzeżono nakoniec, że dla wielkich narodow nie masz zbawienia tylko w dziedziczney władzy, że ta iedna zabezpiecza ich polityczne życie, a w trwałości iey znayduie ſię trwałość potomności i wiekow. Senat był iak bydź powinien ucieczką publiczney trwogi. Wkrótce słyszeć ſię dało publiczne życzenie dziedzicznego rządu; wybiercze kollegiie, i armiie iednymże tchnęły duchem. Nadaremnie ſtarał ſię pierwszy konsul zaprowadzić wybor, przez który nieuſtawałaby rządowa władza. Publiczna trwoga i nadzieie naszych nieprzyiacioł potępiały iego dzieło. Śmierć zniszczyłaby koniecznie iego prace. Zagraniczna zazdrość, duch niezgody i bezrząd z radością czekały na ten moment. W takich okolicznościach przyiął pierwszy konsul dla ſiebie i dla dwoch swoich braci, którzy po nim naſtąpią, ciężar rządu, który zbieg okoliczności na niego włożył. Przez uchwałę senatu d. 28 Floreala zoſtała dziedziczna godność cesarska zaprowadzona. (Tu naſtępuią wiadome iuż urządzenia.) Od tego momentu był Napoleon bardzo słusznie Cesarzem Francuzow; nie potrzeba iuż było innego czynu do upoważnienia iego praw i władzy. Wszelako chciał przywrocić Francyi dawne zwyczaje; chciał nam wrocić obrzędy, które zdaią ſię, że samo Bóſtwo przepisało, i chciał nakoniec początek rządow swoich oznaczyć piętnem religii. Dla dania Francuzom dowodu oycowskiey miłości, zaproszona zoſtała Głowa kościoła dla odbycia tego poważnego obrzędu. Jakże on głębokie i trwałe zoſtawił wrażenie w duszy Cesarza i pamięci narodow; iakaż materya do rozmowy przyszłych poko-

leń i jaki przedmiot podziwienia dla Europy! Napoleon klęczący przed ołtarzami, które przywrócił, a Oyciec S. wzywaiąc błogosławieństwa Nieba dla Francyi i Napoleona, przyłączył do swoich modłow o dobro Francyi i dobro innych narodow. Xięża i duchowni rożniący się ieszcze w zdaniach, łączyli z wdzięcznością swoie z nim modły. Senatorowie, Prawodawcy, Trybunowie i Żołnierze razem połączyli swoie życzenia. Monarchowie, Xiążęta, Ambassadorowie poruszeni zostali tym wielkim widokiem Francyi, która powróciła teraz do dawnych swoich zasad i przez swoią spokoyność zapewnia spokoyność ich państwom. W środ tey uroczystości wykonał Napoleon w obecności Boga nie odmienną przysięgę, zapewniaiącą całość państwa, bezpieczeństwo własności i publicznych urządzeń, uszanowanie ustaw i szczęście narodu. Przysięga Napoleona będzie na zawsze gromem dla nieprzyiacioł, a tarczą dla Francuzow. Będzie ona powtorzona na czele armii, ieżeliby nieprzyiaciel naszedł nasze granice, lecz nie będziemy się na przyszłość tego obawiac. Będzie ona przytomna w pamięci tym, którym urzędowanie iest powierzone, przypomni im cel ich prac i obowiązkow, a ieżeli nie potrafi ich urzędowania uchować od błędow, poda przynaymniey sposoby do prędkiego ich odwrocenia. Zasady, które w sobie zawiera, są zasadami naszego prawodawstwa.—Na przyszłość mniey będzie nowych ustaw ciału prawdawczemu proponowanych: Xięga ustaw cywilnych odpowiedziała publicznemu oczekiwaniu, iest w pamięci obywatelow, oświeca ich kroki i czyny i wszędzie iest iako dobroczynny dar uważana. Rada stanu zatrudnia się teraz wydoskonaleniem od dwoch lat wygotowanego proiektu Xięgi ustaw kryminalnych. Przepis sądowy i Xięga ustaw handlowych nie są ieszcze daley posunięte; nagleysze potrzeby zatrudniły Cesarza, nadto iest iego układem nie podawać obradom prawodawczem tylko proiekta rozumnie i długo rozważane. — Z szkoły Fontenebleau wyszła iuż milicya, która dystengwnie się w armii naszey dobrem postępowaniem, nauką i szanowaniem karności. Szkoła politechnicza zaludnia nasze arsenały, porty i warsztaty użytecznemi ludźmi. Szkoła sztuk i rzemiosł w Compiegne coraz większego nabiera wzrostu. Umieiętnościom i sztukom wyznaczone są nadgrody, a 10 letni czas, który J. C. Mość do tego naznaczył, każe się spodziewać, że gieniusz francuzki arcy dzieła wyda. — W departamentach ukończa się rozpoczęte stawianie mostow i robienie gościncow. Okolice nadreńskie, które przez wylewy ucierpiały, otrzymały wsparcie. — Zaraźliwa choroba czyniła spustoszenia w pobliskich okolicach, ale czuyność rządu uchroniła nasze okolice od tey klęski. Przez użycie środkow, iakie roztropność i interes zdrowia wskazały, zapobieży się w targnieniu choroby, bez przerwania kommunikacy którey nasz handel i rękodzielnie wymagaią. — W Wandeé wznosi się nowe miasto, które iest na siedlisko dla administracyi przeznaczone. Swiatło i nauki rozeydą się z niego po całym departamencie, gdzie złość często tych prostych i ciemnych ludzi obłąkiwała. — Nasze rękodzielnie coraz bardziey się doskonalą, a niektore wyrownywuią iuż angielskim. Miasta Moguncya i Koloniia otrzymały korzyści handlu składowego. Rolnictwo nasze wzrasta, a w wszystkich okolicach państwa pomnożyły się prawdziwe bogactwa. — Ożywione bezpieczeństwo otworzyło dobroczynności pole. Powierza ona rządowi swych darow i skarbow, które on także podług iey życzeń zapewnia. Nigdy pobożne zakłady i odkazy nie były tak liczne we Francyi iak teraz. W czasie teraźnieyszym znayduie się w

)2(

Paryżu o 31,000 mniey ubogich niż w roku 1791, a o 25,000 mniey niż w roku 1801. — Religiia odzyskała znowu swoie panowanie. Mądra tolerancya stoi obok niey, a kapłani różnych religiy, które iednegoż Boga wyznaią, nie znaią teraz innego ubiegania się, iak ubieganie się w cnotach. Takie iest nasze wewnętrzne położenie.—*Zewnątrz* utrzymuie nam męztwo francuz: wsparte przychylnością Hiszpanow *Santo Domingo*. *Martynika* opiera się grozbom nieprzyiaciela, a związki, które ią łączą z oyczyzną, staną się teraz pod oycowskim rządem mocnieyszemi i trwalszemi. —— *Gwadelupa* zbogaciła się zdobyczami angielskiego handlu, a *Guiana* coraz bardziey zakwita pod dzielną administracyą. — *Wyspy Francuzka i Połączenia* byłyby teraz składem bogactw Azyi, a Londyn w rozpaczy, gdyby niedoświadczenie lub słabość nie były zepsuły naylepiey ułożonego proiektu (wyprawy kontra admirała Linois.) Przynaymniey utrzymuią się dotąd wyspy Francuzka i Połączenia zdobyczami na nieprzyiacielu. — Armiie nasze zawsze są godne swey chwały. Z rowną walecznością, iak karnością nabyły owey cierpliwości, która bez szemrania oczekuie na podaną porę i polega na mądrości i planach swego zwierzchnika. Nasi żołnierze i officyerowie uczą się władać morzem, które ich oddziela od wyspy, która iest przedmiotem całego ich gniewu. Ich śmiałość i zręczność zadziwia nayſtarszych i naydoświadczeńszych marynarzy. Nasze floty wystawiaią w ciągłych ćwiczeniach wzory bitew, i w czasie gdy nieprzyiacielskie floty niszczą burze i niepogody, uczą się nasze bez niebezpieczeństwa przeciw nim walczyć. — Nakoniec zyskaliśmy w tey woynie Hanower. Więcey niż kiedy iesteśmy w stanie do zadania nieprzyiacielowi decyduiących ciosow. — Nasza marynarka znayduie się w lepszym stanie niżeli przed 10 laty była. Lądowa armiia iest licznieysza, lepiey urządzona, i we wszystko co tylko zwycięztwo sprawić może dobrze opatrzona. — W wydziale skarbowym panuie ciągle iednakowa czynność, iednakowa regularność, iednakowy porządek w zarządzeniu i prawie iednakowa cena papierow skarbowych. Woyna sprawiła nadzwyczayne wydadki; lecz te zostały na naszym gruncie, i dostarczyły nam okrętow, portow i tego wszystkiego, co tylko potrzeba do wystawienia naszey siły przeciw nieprzyiacielowi. Teraz ustaią te nadzwyczayne wydatki. Te zaś, których nasza woienna postawa wymaga, będą na przyszłość z oszczędnością czynione. Z dochodow korony będą koszta namaszczenia i koronacyi Cesarza, i inne, iakich świetność tronu wymaga, zastąpione. Okazałość, która go otacza, nigdy nie ma bydź ciężarem narodu. — Położenie *Europy* iedney tylko ważney doznało odmiany. *Hiszpaniia* cieszyła się spokoynością przy neutralności, na którą Francya pozwoliła, a gabinet angielski uznał. Niespodziewanie attakowane są iey okręty, i traktat amieński rownie względem Hiszpanii iak względem Francyi zgwałcony. J. K. Katolicka Mość uchwycił się drogi, iaką na niego wkłada godność iego tronu, zerwanie wiary i honor ślachetnego narodu, któremu panuie. — *Cesarz Austryacki* poświęca przywroceniu skarbu, dobru swoich prowincyy i postępowi ich handlu spokoyność, którą mu ślachetność iego charakteru i interes iego poddanych utrzymać doradza. — *Włoska Rzeplta* na takich samych iak Francya rządzona podstawach, potrzebuie rownie iak ona ostatecznego urządzenia, któreby teraźnieyszym i przyszłym pokoleniom wszystkie korzyści towarzyskiego związku zapewniały. Połączony z tą Rzpltą przez włożone na siebie obowiązki, odpowie Cesarz iako prezydent i założy-

ciel tego kraiu położonemu w nim zaufaniu, zapewni iey los i niepodległość, zasiągnie rady francuzkiego interessu, któremu winna także swoy byt i połączy dobro obu przyiaźnią związanych ludow z dobrze zrozumianym interessem sąsiedzkich mocarstw. Przez te odmiany, których wymaga wola narodu i interes wszystkich, upadną nakoniec niezgrabne potwarze, i Francya, która sama położyła kres swoim granicom, nie będzie więcey obwiniana, że ie przestępuie. — *Szwaycarya* cieszy się w pokoiu dobrodzieystwami swey konstytucyi, mądrością swych obywateli i przymierzem z nami. — *Batawiia* stęka ieszcze pod oligarchicznym rządem, który nie maiąc iedności w planach, nie ma także patryotyzmu, ani dzielności. Jey osady zostały powtornie sprzedane i bez wystrzału Anglii oddane. Narod iednak batawski posiada dzielność, iest obyczayny i oszczędny, brakuie mu tylko mocnego, patryotycznego i oświeconego rządu. — *Krol Pruski* pokazał się we wszystkich razach przyiacielem Francyi, a nasz Cesarz chwyta się każdey okazyi do utwierdzenia tey szczęśliwey zgody. — *Elektorowie* i wszystkie *członki Rzeszy niemieckiey* utrzymuią wiernie stosunki dobrego porozumienia i przyiaźni, które ich z Francyą łączą. —— *Daniia* idzie zawsze za radą mądrey, umiarkowaney i rozsądney polityki. —— Duch Katarzyny Wielkiey czuwa nad radą *Alexandra I.* pamiętać on będzie, że przyiaźń Francyi potrzebną iest dla niego w przewadze Europy; że będąc od niey oddalony nie może iey ani dosięgnąć, ani iey spokoyności zaburzyc, i że wielkim ie iego interessem w stosunkach z nią ułatwić konieczny wywoz z państw swoich.— *Turcya* iest chwieiącą się w swey polityce: trzyma się z boiaźni systematu, który iey własny interes potępia. Oby tylko kosztem własnego bytu nie doświadczyła, że boiaźń i nie determinacya przyspieszaią upadek państwa, i tysiąc razy są nawet szkodliwszemi niżeli straty i niebezpieczeństwa nieszczęśliwey woyny! — Jakkiekolwiek bądź *Angliia* przedsięwezmie kroki, los Francyi iest zabespieczony. Mocna przez swoią iedność, a iey źrodła i męztwo iey obrońcow utrzymaią iey wiernie przymierze sąsiedzkich ludow; nie ściągnie na siebie słuszney nieprzyiaźni, ani się iey obawiać będzie.—Gdy Angliia przekona się o niedostateczności swoich usiłowań do zawichrzenia stałego lądu; gdy zobaczy, iż w woynie bez celu i bez przyczyny traci tylko; gdy przekona się, że Francya nigdy na inne warunki nie przystanie iak na warunki amieńskiego traktatu, i nigdy nie dopuści, aby przez przywłaszczenie Malty miała prawo do zrywania traktatow według upodobania, na ow czas skłoni się Angliia do spokoynych uczuciow. Nienawiść i zazdrość trwaią tylko czas iakiś.„

---

Po przeczytaniu tego obrazu przez ministra Champagny, zamieniło się ciało prawodawcze w ogólny wydział dla roztrząśnienia go i postanowienia nań godnego względem rządu wyroku. Po ukończonym wydziale przystąpiono do wyboru wice prezydenta; Savary miał 63, a jenerał Massena 28 głosow. — Uważaią, iż w powyższym obrazie nie ma wzmianki nie tylko o północney Ameryce, ale też o Szwecyi i Portugalii.

Wczoray iako w dzień nowego roku składali Xiążęta, WW. urzędnicy państwa, kardynałowie, ministrowie, marszałkowie, i pierwsze urzędy kraiu powinszowania Cesarstwu Jchmość. W przody słuchał Cesarz Mszy S. Jego Swiątobliwości winszowało także wczoray wiele osob, pomiędzy którenu znaydowali się jenerałowie Francuzcy.

Następca elektorstwą Margrabia Badeński

i Xżę Naſſau Weilburg otrzymali od Cesarza J c po tabakierze brylantami osadzoney i obliczem iego w upominku.

W oſtatnią niedzielę miały pożegnalną audyencyą u J. C. Mci deputacye Rzeplitych włoskiey i liguryyskiey, tudzież P. senator Rodde, deputowany od Lubeki.

Angiicy nie napaſtuią od niejakiego czasu naszych rybakow pod brzegami.

Tuteysze pisma ponowiaią doniesienie przez amerykańskie gazety ogłoszone, że Desſalines wydał woynę Hiszpanii.

W Madrycie pochlebiaią sobie ciągle, że Portugaliia złączy ſię z Hiszpaniią przeciw Anglii. Do tych pogłosek należy i to, że część portugalskich brzegow osadzą francuzkie woyska.

W Verdun znaydowało ſię 850 Anglikow; 85, którzy chcieli uciec, zaprowadzeni są do Sarre libre. Wszyscy są dobrze traktowani.

Dziennik Paryzki przywodzi, że balon z koroną cesarską, który był w dniu koronacyi puszczony, upadł na ziemię przy Jeziorze Bracciano nie daleko Rzymu, i wielką tę podroż z Paryża do Rzymu odprawił w 46 godzinach.

*Z Petersburga d.* 31. *Grudnia.*

Wielki Xżę Konſtantyn przedſięwezmie w Styczniu podroż do Niemiec, naypierwey odwiedzi swoią ſioſtrę w Weymarze.

Szwedzki ambaſſador wysłał ſtąd gońcem do Sztokolmu barona Armfelda.

Zwykła proceſſya kawalerow orderu S. Jędrzeia nie była tego roku d. 12 Grudnia; Imperator Jmć nie kazał iey dla zbytecznego zimna przedſiębrać.

Imperatorowa Elżbieta ieſt słabą i dla tego nie znaydowała ſię na schadzce w dzień S. Mikołaia.

Odwołany z Paryża sprawniący intereſſa P. Oubril, był od Imperatora Jmć bardzo łaskawie przyięty.

Hrabia Teodor Oſtermann, brat bywszego kanclerza państwa, i P. Saimonoff, obydwa aktualni radcy tayni i senatorowie, umarli w tuteyszey ſtolicy.

Gazeta dworska dziſieysza zawiera w sobie reskrypt Imperatora Jmci datowany dnia 6 Września, i posłany do jenerała-leitnanta Eſſen, gubernatora woiennego Kamieńca Podolskiego, z oświadczeniem ukontentowaia i wwdzięczności tak hrabiemu Worzel marszałkowi guberskiemu, iako też całey ślachcie gubernii wołyńskiey, z przyczyny wyznaczenia znaczney summy na założenie szkoły woyskowey ślacheckiey.

Taż gazeta umieściła liſt z Odeſſy pod d. 12 Liſtopada S. K. w naſtępuiącey osnowie:

" Gdzie tworczy gieniusz Monarchy dobroczynnie ſię pokaże, tam z niczego wielkie rzeczy powſtaią.— Gdzie ieszcze w roku 1792 widziano puſtynię, tam dziſiay przeszło dwa tyſiące domow murowanych o dwoch i trzech piętrach miaſto Odeſſę składaią. Nie można bez zdumienia i uczucia radości pomyślić, iakie wrażenie dobroczynny rząd sprawuie. Ileż to mieszkańcow ſtaie ſię uczeſtnikami korzyści tego obfitego źrodła! — Zacząwszy od ſtarożytney rezydencyi roſſyskiey, cała Ukraina polska otworzyła szpichrze swoie.— Podobna ieſt Odeſſa do tych rzadkich ludzi, którzy wbrew zwyczaynemu porządkowi rzeczy, w młodości swoiey są obdarzeni doskonałą pięknością umysłu, i których przeznaczeniem ieſt, ażeby ſię nad innych wynieśli. Oddawna ieszcze powiadał Adam Smith powszechny nauczyciel, iż we wszyſtkich kraiach zbliżaiących ſię do bogactwa, drożyzna koniecznie panować musi.— Stwierdza ſię u nas ta prawda.— Wiadomo, iż naywięcey wywozi ſię zboża z Odeſſy. Wyprowadza ſię także: Miod praśny, wosk, łóy, skóry niewyprawne i konopie, lecz daleko w mnieyszey ilości.—

Towary te maią podobieństwo do iskier, które za pierwszą dogodną sposobnością skutkuią. — W roku przeszłym chciano zakupić znaczną ilość konopi w Odessie, lecz z przyczyny zaraźliwey choroby w Maladze i Lewaneie, obostrzono kwarantannę w Tryeście i Malcie, i trudność w prędkim wyładowaniu towarow była powodem do ceny nie bardzo sprawiedliwey. — Dostawia Odessa pszenicy do Turcyi, Hiszpanii, Malty, Tryestu, Włoch, a nawet do brzegow Afrykańskich. — Potrzeba tego zboża, którą obce kraie czuią, i zagraniczne złoto, nie tylko otworzyło południowe nasze spichrze, lecz nawet pomaga do użyźnienia nieurodzayney ziemi w okolicach Odessy. — Szczęśliwy handel może powiększyć źrodło bogactw tak dalece, iż to z brzegow swoich występuie, i podług przyrodzonego kierunku toruie sobie inne drogi do bogactwa. Zbyteczna obfitość niedoznaiąca przeszkody w sposobach zbycia, pobudza umysł do nieustannych przedsięwzięć. — Jeden zamysł prowadzi do drugiego, czego dowodzą powstaiące fabryki łoiu i świec o 7 werst od Odessy, tudzież znaczny odchod gorzelni w Nowey Rusi, i drogość wodki powiększaiąca się w miarę zbliżania się do Odessy, a to z przyczyny trudnienia się interessami większy zysk przynoszącemi, i ponieważ wielu żydow porzuciło swoie szynki, a udało się do Odessy, gdzie faktoruią. — Guberniia podolska nie ma wielkich lasow; prowadzi zboże do Odessy; lecz lubo Dniestr iest żeglowny, niemasz iednak drzewa, z któregoby statki robić można. Poradził temu przemysł; kazano zrobić beczki z tarcic krótkich, zbić ie, a na nich położyć pokład, na którym prowadzi się towar. —— Zaczynaią także wyprowadzać małe towary rossyyskie za granicę. Zwierciadła, naczynia drewniane, krzesiwa i rzeczy stołowe wszelkiego rodzaiu z Tula, zaczynaią sobie torować drogę do kraiow muzułmańskich, gdzie ich nie odbicie potrzebuią. Znayduią się już w Odessie trzy sklepy z towarami żelaznemi z Tula. Bardzo wiele przywożą zboża z Ukrainy, i stoią z nim przy Białey-Cerkwi, nie daleko Kiiowa; 60 tysięcy ludzi trudni się uprawą roli i handlem zbożowem w rozległości 50 wersztow na około Odessy. — Zboże sprowadzano dawniey po części na wozach do Orel, skąd spuszczano go rzeką Oka do Miasta Moskwy; ztamtąd sprowadzano znowu na wozach do rzeki Szosza, która wpada do Wołgi, a ztamtąd dostawało się na reszcie na morze Baltyckie. Część tego zboża szła czasem do kraiow austryackich, gdzie kwarter pszenicy (pewna miara) po czerwonymzłotym sprzedawano. Dzisiay zaś towary te idą prosto do Odessy, ponieważ od Białey Cerkwi do Orel iest daley, aniżeli do Odessy, gdzie za kwarter pszenicy płacą po 9 rubli. — Kommendant tuteyszego miasta lubi handel, i umie go cenić. Pragnie, ażeby Odessa była w kwitnącym stanie, w czem postępowanie iego iest sprawiedliwą rękoymią. Być może, iż otworzenie teatru Włoskiego i redut w Odessie nie bez celu nastąpiło. – Rozrywki zwabiaią ludzi.

*Z Frankfortu d. 1. Stycznia.*

Senator Eugeniusz Beauharnois ma się żenić z rzeską hrabiną Leyer, ktora dochodzi 17 roku.

Mamy nadzieię utrzymania spokoyności w Niemczech, ponieważ Cesarz Francuzow wyraził w odpowiedzi swoiey na list rzeskich stanow, iż wszystkie plany z chęcią przyymuie, które dążą do utrzymania spokoyności w Rzeszy i wykonania traktatow, które ią zapewniły.

*Z Weymaru d. 6. Stycznia.*

Liczny dwor urządzony już został dla następczyny W. Xny Rossyyskiey; ma także iednego kapelana swego wyznania, 2 ko-

ścielnych, a gabinetowym iey sekretarzem iest Lewandowski.

Ludwik XVIII. bawi ciągle w zamku Blankenfeld niedaleko Nitawy.

*Z Madrytu d. 21. Grudnia.*

Mowią, iż dotychczasowy poseł w Londynie kawaler d'Anduaga, zastąpi w poselstwie w Paryżu admirała Gravina, który iest powołany do dowodzenia flotą.

Część tuteyszey załogi otrzymała rozkaz do Marszu.

Z wielkiey zbroiowni w Segowiia prowadzą wiele artyleryi na przeciw Gibraltarowi. Woyna przeciw Anglii dzielnie ma bydź prowadzona i większa część naszey marynarki, która składac się ma z 65 większych i mnieyszych liniiowych okrętow, iest uzbroiona. Dla uproszenia Nieba o pobłogosławienie naszey broni, będą wkrotce publiczne modły nakazane.

*Z Ratysbony d. 2. Stycznia.*

W czoray iako w dzień nowego roku baron Albini minister dyrektoryalny udał się do pierwszego kommissarza J. C. K. Mci dla oświadczenia mu imieniem Rzeszy zwyczaynych powinszowań.

Odebrane listy z Paryża pod d, 26 p. r. donoszą, że Elektor Jmć Arcykanclerz za dni 15 ma opuścić stolicę państwa francuzkiego i do Niemiec powroci.

*Z Moguncyi d. 6. Stycznia.*

J. C. Mość wyznaczył iak mowią, znaczną kwotę pieniędzy na wybadowanie rynku, który nosić będzie nazwisko *Guttenberga* wynalazcy drukarni.

Liceum miasta tuteyszego otrzymało od J. C. Mci pozwolenie nazywania się: Liceum Cesarskim.

Biskup tuteyszy rozesłał d. 3 b. m. do wszystkich plebanow tego departamentu rozkazy aby w kościołach ich staraniu powierzonych odśpiewali uroczystą Mszą S., po ktorey ma nastąpić *Te Deum* na podziękowanie Bogu za wyniesienie Napoleona I. do godności cesarskiey.

*Dalszy ciąg proiektu Konwencyi względem opłaty cła na Renie.*

Art. 71. W każdey kancellaryi odtrącane będzie 4ry od sta od dochodu cła wytrąciwszy wprzod opłatę urzędnikow tey kancellaryi; kwota z tego odtrącenia wynikaiąca będzie na 20 części rozdzielona i podzielona w następuiącym sposobie: 8 części poborcy, 3 kontrolorowi, 4 każdemu z strażnikow, 1 kanceliście. Art. 72. Odtrącać się będzie 4 od sta od płacy i dochodow naznaczonych jeneralnemu dyrektorowi, inspektorom, poborcom, strażnikom &c., a to na fundusz przeznaczony dla tych, którzyby byli wprzypadku otrzymania wysłużoney płacy, tudzież na wsparcie wdow i dzieci zmarłych urzędnikow. Art. 73. Płaca za czas wakowania iakiego urzędu, który przechodzić nie będzie mogł dni 15 przydana będzie do powyższego funduszu dla powiększenia go na rzecz wysłużonych, wdow &c. Art. 74. Prawo do pobierania wysłużoney płacy mieć będą osoby po wysłużeniu lat 30. Art. 75. Dla oznaczenia płacy wysłużoney iaka każdey osobie należeć będzie, wzięta będzie razem płaca z ostatnich lat 3 iego służby, a rozdzielona na 3 części okaże płacę iaką pobierać mieć będzie prawo. Płaca wysłużona będzie połowa tey 3 części za lat 30 i iedna dwudziesta część drugiey połowy tey 3 części za każdy rok nad lat 30 służony, z tym iednak warunkiem, że w żadnym przypadku nie może bydź większa płaca wysłużona nad 2 trzecie części płacy sposobem powyższym wyrachowaney. Art. 76. W przypadku przymuszonego oddalenia przed wysłużeniem lat 30 z powodu choroby, płaca wysłużona odpowiadać będzie 6 części roczney płacy, po wysłużeniu lat 10 i prócz tego iedna sześćdziesiąta część roczney płacy za każdy rok wiecey nad 10 lat wysłużony. Art. 77. Z funduszow przeznaczonych na wysłużoną płacę będzie mogła bydź rocznie wzięta kwota 12, do 1500 fran. i użyta na wsparcie wdow i sierot, oycow i matek urzednikow niemaiących żadnego do utrzymania się funduszu. Kwota ta ieżeliby w ciągu roku cała wydana nie była, reszta powrocona będzie do jeneralney kassy funduszowey. Te wsparcia rozdawane będą na wniesienie jeneralnego dyrektora i po rozważeniu rady niżey postanowioney; wsparcia te ustaną gdy osoby byt lepszy otrzymaią, a w żadnym przypadku nie będą mogły bydź dawane sierotom, któreby iuż doszły lat 20. (*Reszta potem.*)

# DODATEK

## DO № 7.

# GAZETY KRAKOWSKIEY

W e Srodę Dnia 23. Stycznia 1805.

*Wypis Podroży do Pensylwanii przez iednego Anglika.*

W 36 godzin przybyłem do Filadelfii z Nowego Jorku. Postanowiłem uniknąc zgiełku, iaki bywa w domach zaiezdnych; dla tego stanałem na uboczney ulicy. Wieczorem wyszedłem po chłodzie do moiego przyiaciela Kwakra, który na mnie czekał, i miał mię oprowadzic po znaiomych sobie. Filadelfiła podobna iest zupełnie do miasta angielskiego; lecz nie masz podobno w Anglii regularnieyszego i pięknieyszego. W ludności przewyższa inne miasta ziednoczonych stanow, i ma mieć do 70,000 mieszkańcow. Zdaie się, iż żołta gorączka wielką szczerbę w ludności zrobiła; ale też na mieysce sprzątnionych ze świata przez tę chorobę, przybyło i osiadło wielu cudzoziemcow, tak z Europy iak z wysp amerykańskich.

Tamy przy brzegach Delaware okazuią, iak wielki tam przemysł i handel. Rzeka ta iest bardzo piękna i szersza od Tamizy przy Westminster, lubo dwa razy odleglieysza od morza. Brzegi iey okryte buynemi pastwiskami i plantacyami, prześliczny widok czynią od miasta. Co się tycze samego miasta, pomimo piękności niektórych ulic i gmachow, i pomimo iak naydoskonalszey regularności, widok iego sprawuie iakowąś nudotę, którą ia tey tak wychwaloney regularności przypisnię. Dążemy bowiem zawsze do rozmaitości, i wymaac potrzeba, iż ona przykłada się naywięcey do przyiemności życia. Uważaiąc zaś toż miasto co do umiarkowanego powietrza, dobroci klimatu, korzyści położenia, iako portu morskiego, i piękności widokow, niewyrownywa bezwątpienia w tey mierze Nowemu-Jorkowi; ale rozumiem, iż za lat kilka przewyższy go pod względem ludności i handlu.

Mieszkańcy dwoch tych miast wiodą z sobą spor, które z nich ma większe ieduo nad drugie korzyści. Różne części Filadelfii maią wiele cienia od mnostwa drzew sadzonych, które nie mało do piękności ulic i ich przyiemności przydaią. W klimacie tak gorącym, zieloność i cień wiele popłacaią: zmordowane oko zielonością drzew, znayduie znowu odpoczynek w pośrod domow murowanych z cegły, które widac na około. Zima iest mocna w tym kraiu, ale pogodna i sucha. Wiosna przeplatana zimnem i ciepłem. Lato do uprzykrzenia gorące, co zapewne sprawia niebezpieczne gorączki ziawiaiące się w czasie kanikuły i na początku iesieni. W Maiu i Wrześniu przechodzi często ciepłomierz w cieniu będący za 80ty stopień, a latem niekiedy i za 90ty. Pomimo takich upałow, mieszkańcy w ogólności wyglądaią czerstwo i zdrowo. Pełno iest w tem mieście przychodniow z Francyi, Irlandyi, i Niemiec.

Towarzystwo Kwakrow składa się z kilku tysięcy osob; trudno zaś pewną ich liczbę oznaczyć. W delikatności twarzy i płci maią pierwszeństwo Filadelfianki nad kobietami Nowego Jorku, iako też celuią ie przez gust w ubieraniu się. Widziałem tam takie kobiety, któreby uchodziły za piękność w Anglii; a ieśli mogę sądzić o kobietach z kilku północnych prowincyy, przez które przeieżdżałem tedy w tey części ziednoczonych stanow godne są widzenia. Wszystkie Amerykanki,

powszechnie mowiąc, są boiaźliwe i ostrożne, i drugiego czasu potrzeba, aby nabrały nieco zaufania w mężczyznach, ale też na owczas bardzo są lube i przyiemne. Ostrożność ich względem Europeyczykow, usprawiedliwia przykład tylu ich współrodaczek, które stały się ofiarą ufności swoiey, pod czas woyny o wolność i niepodległość. Z drugiey strony, pisma publiczne angielskie ustawicznie donoszą o rozwodach, gwałtownych porwaniach i odieżdzaniu żon od mężow, mężow od żon w Anglii, a ztąd wnoszą Amerykanki, iż Anglicy żadnych uczciwych prawideł, a Angielki żadnego wstydu nie maią.

W okolicy Filadelfii, pełno iest domow wieyskich w guście Angielskim, co przypomina Anglikowi brzegi Tamizy. Podobieństwo to wydaie się naydoskonaley po nad brzegami Schuylkil.

Gdym się dnia iednego wieczorem po tamach nad rzeką Delaware przechadzał, widziałem 500 Irlandczykow wysiadaiących na brzeg. Naybiednieysi oni byli na oko: wybladłe ich twarze i suknie podarte wielką nędzę oznaczały; lecz winszowali sobie iedni drugim iak nayczuley, iż stanęli iuż na ziemi gościnney. Było między niemi kilku dosyć się dobrze maiących gospodarzy, i dowiedziałem się od nich, iż zwabiła ich nadzieia nabycia tanio żyznego gruntu w tym kraiu, gdzie podatki i dziesięciny nie niszczą rolnika. Takąto klassą ludzi zaludniły się od lat kilku, szczególniey prowincye Vermont i Georgiia. Co się tycze wyrobnikow przybywaiących bez pieniędzy, ci idą pospolicie w najem na lat kilka, bądź po wsiach bądź po miastach.

*( Reszta potem. )*

## CENA ZBOŻ

*Na targu w Krakowie d. 22. Stycznia 1805.*

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Korzec Pszenicy | zł. pol. | 34 | do | 40. |
| — Zyta | | 34 | — | 37. |
| — Jęczmienia | | 19 | — | 22. |
| — Owsa | | 12 | — | 14. |
| — Grochu | | 24 | — | 28. |
| — Kaszy iaglaney | | 40 | — | 48. |

*W Wiedniu d. 12. Stycznia.*

Meca wynosząca pół korca naszego:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| — Pszenicy | zł. pol. | 26 | do | 31. |
| — Zyta | | 21 | — | 28. |
| — Jęczmienia | | 16 | — | 18. |
| — Owsa | | 9 | — | 13. |

*W Brynie d. 11. Stycznia.*

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Meca Pszenicy | zł. pol. | 29 | do | 32. |
| — Zyta | | 28 | — | 32. |
| — Jęczmienia | | 20 | — | 21. |
| — Owsa | | 10 | — | 11. |
| — Prosa | | 27 | — | 30. |

*W Gdańsku d. 6. Stycznia.*

Szefel czyli pół korca naszego w monecie pruskiey (Na łaszt wchodzi 60 szeflow.).

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| — Pszenica | zł. pol. | 22 | do | 26. |
| — Zyto | | 12 | — | 15. |
| — Jęczmień | | 7 | — | 12. |
| — Owies | | 6 | — | 7. |

## DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do powszechney podaie wiadomości, iż na dniu 11 Lutego 1805 o godzinie 3 po południu w tuteyszym ratuszu na ulicy Brackiey, Licytacya przecięcia wyrębywania i wywozu z miasta podczas następuiącego zimowego taiania Lodow, Sniegow i Błot pod następuiącemi warunkami odprowiać się będzie.

1) Wyrębywanie i wywożenie lodow, śniegow, i błot, ma bydź w całym mieście Krakowie, i na głowney ulicy począwszy od Grodzkiey bramy aż do Kazimierskiego Ratusza przedsiębrane:

2) Cena Fiskalna obięcia tych robot, iest kwota w roku 1802 gdy z strony urzędu uskuteczniane były, wyłożona ryń. 877 kr. 56.

3) Licytanci maią zakładu 433 ryń. 58 kr. w gotowiznie złożyć, który to zakład tym wszystkim, którzy się tego nie podeymuią zaraz po Licytacyi powrocony będzie, zakład zaś Obeymiciela iako kaucya zatrzymany zostanie.

4) Ten z Licytantow obeymicielem zostanie, który w stosunku ceny fiskalney za naymnieyszą kwotę takowego czyszczenia podeymie się.

5) Ponieważ czasu przypadaiącego taiania poprzedniczo oznaczyć nie można, przeto ostrzega sobie Magistrat, czas obeymicielowi, w którym rzeczone czyszczenie przedsiębrane bydź ma, podług swego uznania oznaymić, i tenże będzie obowiązany w przeciągu godzin 12 po oznaymioney sobie takowey potrzebie do czyszczenia rzeczonego w skutku przystąpić.

6) To czyszczenie ma bydź w Grodzkiey, potem Floryańskiey, Sławkowskiey, Szewskiey i Teatralney ulicy, nakoniec w rynku i tak daley po innych ulicach, i na głownym go-

ściańcu na Kazimierzu przedsiębrane. Ostrzega się iednak w przypadaiącey potrzebie odmienienie takowego porządku, a w razie takim obeymicielowi tych robot przez tuteyszy mieyski urząd budowniczy ulice i mieysca maiące bydź wyczyszczane wskazane będą.

7) Obowięzuie się Magistrat Obeymicielowi do tegoż czyszczenia podług możności liczbę aresztantow dodać za zapłatą dzienną po 4 kr. każdemu. — Aże zaś czyszczenie takowe w czasie, gdy żadnych w polu robot nie ma przedsiebrane bywa, przeto obeymiciel tyle, ile tylko chcieć będzie robotnikow, łatwo dostać będzie mogł, przeto.

8) Obeymiciel iest obowiązany ulicę Grodzką w przeciągu dni 4ch iako też Floryańską i Sławkowską ulicę razem podobnież w dniach 4 i tak daley znacznieysze mieysca w podobnych czasu przeciągu z wszelkiego śniegu, lodu i błota oczyścić, i tenże śnieg, lod i taisko, na mieysca rozporządzeniem drukowanym pod dniem 2 Lutego 1803 wyznaczone z miasta wywieść.

9) Obeymiciel będzie miał z stąd dla siebie znaczną ulgę przez to, iż właściciele tak w mieście Krakowie, iako i Stradomiu i Kazimierzu znayduiących się domow, ktorzyby przy swoich domach podworce maią, są obowiązani śnieg z dachow nie na ulicę, lecz na podworzec maią zrucać, a ztamtąd własnym kosztem z miasta wywozić, iako też nayszczególniey.

10) Żaden właściciel domu śniegow, lodu lub smieci na ulicę wyrzucac nie może, lecz też za miasto na naznaczone pod dniem 2 Lutego 1803 mieysca wywozic ma, także.

11) Wszyscy właściciele domow stosownie do pomienionego rozporządzenia są obowiązani lod przed swoiemi domami aż do rynsztokow, lub iak im od rzadu wyznaczono będzie wyrąbać i na kupy złożyć kazac.

12) Zapobiegaiąc zaś wszelkiemu opatrznemu tłomaczeniu sobie tego rozporządzenia ustanawia się, iż obeymiciel od pierwszego zapadłego taiania, czyli raczey od oznaymioney mu pierwszey potrzeby czyszczenia miasta poczynaiąc ciągle przez cały czas taiania całe miasto Krakow i głowną ulicę od Grodzkiey bramy aż do Kazimierskiego ratusza, z wszelkiego z niego lodu i otaiowych wyczyszczać, i to tylko iedynie i szczególnie od tuteyszey woli zależeć będzie, podług wypadaiących okoliczności (naprzykład gdyby znowu marznąć zaczęło) czyszczenie takowego zamierżenia na iaki czas pozwolić.

13) Gdyby zaś obeymiciel swoiemu obowiązkowi punktualnie zadosyć nie czynił, na ten czas wyczyszczanie z strony urzędu przedsięwzięte na koszta obeymiciela będzie, i tenże o powrocenie więcey wyłożoney na to kwoty drogą polityczną exekwowany zostanie.

14) Zrzekaią się obydwie strony w wzgledzie tego interessu iak naysolenniey, drogi prawney, a poddaią się szczególnie rozstrzygnieniu polityczney instancyi.

15) Obeymicielowi po dopełnionym wyczyszczeniu Grodzkiey, Floryańskiey, Sławkowskiey, Szewskiey i Teatralney ulicy połowa summy, za iaką tego czyszczenia podeymie się. A gdy to czyszczenie zupełnie uskutecznione i ukończone zostanie, druga połowa tey kwoty z kassy mieyskiey wypłacona będzie.

16) Obeymiciel zaraz po podpisaniu z swoiey strony protokułu licytacyi do tego kontraktu obowiązany będzie. Magistrat zaś dopiero na ten czas, gdy tenże protokuł od wysokich C. K. rządow kraiowych potwierdzony zostanie.

17) W razie gdyby obeymiciel po ukończonym licytacyi akcie od tegoż obięcia odstąpił, na ten czas nowa licytacya na iego expens i niebespieczeństwo wyznaczona będzie.

*Gollmayer.*
*Rangstein.*

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Głownego Krakowa.
Dnia 28 Grudnia 1804. roku.
*Kawski.*

Raytszula za Nową Bramą w Krakowie iest do naięcia od d. 1. Kwietnia r. b. z mieszkaniem wygodnym 4 pokoie obeymuiącym z izbą na dole z staynią na 12 koni, z magazynem na siano i obroki. Ktokolwiek życzyłby sobie takową naiąc, zechce się udac do właściciela teyże W. Adama Siemońskiego pod Nrm. 553. na Floryańskiey ulicy dla przeczytania proiektu do kontraktu.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszemi do wiadomości podaie, iż na dniu 28 Stycznia 1805 o godzinie 3 po południu na nowym Ratuszu Licytacya względem żą-

danenego wypuszczenia używania łamania Kamienia z gory mieyskiey Laſſota za wisłą leżącey, pod naſtępuiącemi warunkami odprawiac ſię będzie.

1) Obeymicielowi teyże będzie wolno, tyle sążni kubicznych kamienia wapniſtego w powyższym łamowisku, ile tylko będzie chciał łamać, iednakże swoiemi własnemi ludźmi naczyniem.

2) Cena fiskalna iednego sążnia kubicznego na Olborę ieſt kray. 30/ uſtanowiona.

3) Ten z Licytantow obeymicielem zoſtanie, ktory ſię z obowiąże nayw iększą liczbę siągow kubicznych w tymże łamowisku przez ieden tydzień lub mieſiąc wyłamać, a oraz nay większą kwotę za dozwolenie (olbory) zapłacić.

4) Maią Licytanci przed Licytacyą 50 ryń. iako zakład złożyć.

5) Pozwolenie możności łamania zaczyna ſię zaraz z dniem po ukończoney Licytacyi.

6) Obeymiciel ieſt obowiązany w iednym tygodniu lub w iednym mieſiącu tyle siągow kubicznych, ile przy licytacyi podał, a nie mniey wyłamać, ma zaś tenże za tylą liczbę siągow kubicznych ile ſię w ciągu tygodnia lub mieſiąca wyłamać z obowiązał, choćby ią nie wyłemał, nie odmiennie podług przy Licytacyi uſtanowioney olbory ceny do kassy mieyskiey złożyć. Więcey łamać zaś iak ſię przy licytacyi podiął, ieſt mu zewszech miar wolno.

7) Tenże ieſt obowiązany nakoniec każdego tygodnia to ieſt w sobotę wyłamaną liczbę siągow kubicznych tuteyszemu Ekonomowi uſtnie oświadczyć.

8) Po upłynieniu zaś każdego mieſiąca, dla zweryfikowania tygodniowych rapportow Kommiſſya na pomienioną gorę wyznaczona, i wypadaiąca summa, ktorą Obeymiciel za wyłamane przez ten mieſiąc kamienie do kaſſy mieyskiey zapłacić ma oznaczona będzie.

9) Obeymiciel nie będzie mogł przed uskutecznioną wyżey rzeczoną weryfikacyą, ani iednego kamienia z wyłamanych tamże siągow pod karą czer. zło. 100 wywieść kazać.

10) To pozwolenie ieſt tylko prekaryczne, to ieſt, iż Magiſtrat może Obeymicielowi w ktorymkolwiek dniu dalsze łamanie kamienia (bez naymnieyszey przez Obeymiciela rościć sobie mogącey do Miaſta iakieykolwiek o uszkodzenie pretensyi) wypowiedzieć, i zaſtanowić, a dozwolenie łamania z ſtrony Obeymiciela w mieſiąc potemże wypowiedzeniu uſtać ma.

11) Wkłada ſię także na obeymiciela obowiązek pilnowania, ażeby nie maiący prawa, tegoż łamowiska kamienia nie uszkadzali, i będzie winien tenże takowe wypadki natychmiaſt Ekonomowi oznaymić.

12) Obeymiciel zaraz po podpisaniu protokułu do tego układu obowiązany będzie, a gdyby ten

13) Popodpisaniu z swoiey ſtrony protokołu od tego układu odſtąpił, na ten czas iego zakład przepaść ma, i na iego koszta i niebespieczeńſtwo, będzie druga Licytacya wypisana.

*Gollmayer.*
*Rangſtein.*

Z Rady Magiſtratu C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa.
Dnia 24 Grudnia 1804 roku.
*de Nikoledon.*

Ponieważ Piotr Dąbrowski, rodem ze wsi Brzyczyny, Galicyi Wschodniey, ktory ſię bydź ślachcicem mienił, 28 lat maiący, do wyſtępku łotrowskiego zaboyſtwa na osobach sześciu, nocną porą, w karczmie Wsi Tomaszkowice, w Cyrkule Bocheńskim leżacey, z 31 Marca, na dzień 1 Kwietnia 1799 popełnionego przez 4 wspołwinnych, pierwey iuż śmiercią ukaranych, iako Herszt powołany i zbiegły, ſtosownie do przepisow prawa, dla udowodnienia swey niewinności Edyktem przywołany w sądzie nieſtawił ſię. Przeto tenże, iako o ten wyſtępek okrutny łotrowſtwa, prawnie za winnego uznany, przez C. K. Sąd Kryminalny Krakowski, wyrokiem na dniu 7 Marca, r. b. zapadłym, na karę śmierci wskazany ieſt, ktory to wyrok śmierci, gdy naywyższym nadwornym Dekretem, na dniu 21 Września r. b. zapadłym, potwierdzony zoſtał; zaczym tenże na wspomnionego łotra Piotra Dąbrowskiego, iako nieprzytomnego, i nieſtawiącego ſię, wyrok śmierci zapadły, przez przybicie go dziſiay, to ieſt: dnia 28 Grudnia 1804 na szubienicy, exekwowany, do publiczney także wiadomości podaie ſię.